

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/174/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6219010151
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6219010151.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Jána Bobora, v trestnej veci obžalovaného D. L. a spol., za prečin výtržníctva § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a iné, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 13. februára 2020, o odvolaní obžalovaných ml. T. L. a ml. G. T. proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Veľký Krtíš, sp. zn. 3T/50/2019 zo dňa 26. septembra 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaných ml. T. L. a ml. G. T. **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Veľký Krtíš, sp. zn. 3T/50/2019 zo dňa 26. septembra 2019 boli uznaní za vinných a to z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. obžalovaní 1.) D. L., 2.) R. L., 3.) ml. T. L. a 4.) ml. G. T., ktorých sa dopustili tým, že dňa 16.06.2018 v čase okolo 01.00 h vo H. L., na ulici M. na chodníku pred vchodom č. XX, za prítomnosti F. H., nar. XX.XX.XXXX, G. G., nar. XX.XX.XXXX, M. E., nar. XX.XX.XXXX a E. L., nar. XX.XX.XXXX fyzicky napadli W. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. L., ul. B. U. č. XXX/XX tak, že po tom, čo D. L. skopol W. H. na zem, ho ležiaceho na zemi kopali do oblasti rebier a udierali ho päťami do chrbta a tváre, čím mu spôsobili zlomeninu X.rebra vpravo a pomliaždenie pľúc pod popľúcnicou v mieste zlomeniny rebra s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní od 16.06.2018 do 08.07.2018.

Za to boli odsúdení a to obž. D. L. podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý trest súčasne samosudca podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

U obž. R. L. tomuto podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý súčasne samosudca podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu 2 roky.

U obž. ml. T. L. samosudca podľa § 364 ods. Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 117 ods. 1 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov, pričom mu súčasne podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 119 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu 1 rok.

Napokon u obž. G. T. podľa 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 117 ods. 1 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov, pričom súčasne podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 119 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok.

Samosudca rovnako tak podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodeným a to W. H., nar. XX.X.XXXX, škodu vo výške 2 003,40 €, Sociálnej poisťovni, pobočka Veľký Krtíš, škodu vo výške 145,20 € a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, pobočka Banská Bystrica, škodu vo výške 113,14 €.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení podali odvolanie priamo do zápisnice z hlavného pojednávania obžalovaní ml. T. L. a ml. G. T., a to do výroku o vine, ako aj uloženom treste.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaného ml. T. L. obhajca obžalovaného uvádza, že je síce nesporné, že ku konfliktu medzi obžalovanými a poškodenými došlo a že dôvody tohto konfliktu boli podmienené tým, že všetky osoby boli pod vplyvom alkoholu, čo vyvrcholilo poškodením zdravia poškodeného W. H.. Poukazuje pritom na skutočnosť, že vo viacerých výpovediach z prípravného konania vo výpovedi poškodeného sú nezrovnalosti, avšak pri poslednom výsluchu, ktorý sa konal dňa 14.5.2019, však poškodený si zrazu na niektoré skutočnosti, ktoré v predchádzajúcich výpovediach opisoval, nepamätal. Samotná dôveryhodnosť takéhoto svedka je potom značne diskutabilná, pričom osobitne zdôrazňuje, že v slovenskom Trestnom poriadku kolektívna vina nie je uplatniteľná a že preto pri druhu zavinenia, ako aj trestu v prípade obžalovaných sa musí pristupovať individuálne ako k individuálnym osobnostiam. Ďalej obhajca obžalovaného zdôrazňuje, že zo znaleckého posudku znalca G. A. A. jednoznačne vyplýva, že vo vzťahu k zraneniu poškodeného, že zlomenina rebra s pomliaždením príľahlého pľúcneho tkaniva vznikla priamym mechanizmom, jednorazovým tupým úderom stredne silnej až silnej intenzity, pričom s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou poranenie vzniklo kopnutím do uvedenej oblasti. Znalec tiež uvádza, že úderom päšťou takéto poranenie nevzniká, úder päšťou nemá dostatočnú intenzitu, pričom kop bol vysoko pravdepodobne silnej intenzity, nakoľko došlo až k pomliaždeniu príľahlého D. D.. Pravdepodobne išlo o nekontrolovaný kop z celej sily. Ďalej znalec v znaleckom posudku uvádza, že opakované údery päšťou a kopnutia z dokumentácie potvrdiť nevie, nakoľko u poškodeného neboli popísané poranenia iných častí tela ani viacnásobné známky poranenia hrudníka. Teda, ak došlo ku opakovanému kopaniu alebo úderom päšťou, boli asi takej nízkej intenzity, že nezanechali vonkajšie známky úrazu. V tejto súvislosti obhajca obžalovaného zdôrazňuje, že na hlavnom pojednávaní bol obžalovaný D. L. usvedčený a bol to on, kto poškodeného W. H. kopol takou intenzitou, že spadol na zem. Tento obžalovaný sa k tomuto priznal a urobil aj vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku. Ostatní obžalovaní prehlásili, že sa necítia byť vinní a že ich nevina vyplýva zo znaleckého posudku. V prípade obžalovaného ml. T. L., tento sa skutku dopustil ako mladistvý a do dnešného dňa nemal žiadne problémy s políciou, nebol trestne stíhaný a nebol ani účastníkom konania o priestupku, viedol riadny život, mal síce problémy so školskou dochádzkou, ktorá sa mu zlepšila, avšak vlani bol zo školy hodnotený ako dobrý žiak, ktorý je šikovný a nadaný. Z týchto dôvodov podľa názoru obhajcu konanie obžalovaného ml. T. L. nenaplnilo skutkovú podstatu žalovaných trestných činov, a to vo vzťahu k ublíženiu na zdraví, ktorého sa dopustil iný páchatel' a vo vzťahu k prečinu výtržníctva podľa názoru obhajcu obžalovaného treba jeho konanie kvalifikovať len ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Vzhľadom na hore uvedené potom tiež nesúhlasia s povinnosťou nahradiť škodu spoločne a nerozdielne, pretože miera zavinenia bola pri každom obžalovanom iná, preto nie je spravodlivé požadovať od obžalovaných, aby takúto sumu uhradili spoločne a nerozdielne. Podaním odvolania sa domáha zrušenia rozsudku prvostupňového súdu s tým, aby bola vec vrátená na nové konanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného ml. G. T. v písomných dôvodoch odvolania uvádza, že za spáchané skutky, ktoré sa mu kladú za vinu, sa necíti byť vinný tak, ako to uviedol vo svojich výpovediach. Zdôrazňuje, že obžalovaný mladistvý G. T. sa s nikým nebil, do nikoho nestrčil, ani nekopol, jedná sa o tendenčné tvrdenie poškodeného W. H. a preto má za to, že súd nesprávne vyhodnotil všetky dôkazy, keď ho uznal za vinného. Podaním odvolania sa domáha zrušenia rozsudku prvostupňového súdu s tým, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Na verejnom zasadnutí obžalovaní zotrvali na písomných dôvodoch odvolania s tým, že akcentovali skutočnosť, že v zmysle záverov znaleckého dokazovania a doznania obžalovaného D. L. sú toho názoru, že nebolo dokázané, že ďalší obžalovaní sa zúčastnili na bitke, vrátane fyzického kontaktu s poškodeným, a preto z uvedeného dôvodu sa domáhajú zrušenia rozsudku okresného súdu a vrátenia veci na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. oslobodenia obžalovaných spod obžaloby.

Naproti tomu k tomu intervenujúci krajský prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že rozsudok prvostupňového súdu považuje za dôvodný a zákonný vo všetkých jeho výrokoch, kde súd veľmi podrobne v rozsudku vyhodnotil jednotlivé dôkazy, s týmito závermi sa prokurátor stotožňuje a vo vzťahu k znaleckému dokazovaniu uvádza, že znalec nevyhlásil účasť ďalších obžalovaných na skutku, a preto navrhuje odvolanie obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

Zákonný zástupca obžalovaného G. T. - Y. T. na verejnom zasadnutí uviedla, že nesúhlasí s tým, keď títo obžalovaní poškodeného neudreli, nemajú za to trpieť.

Na základe podaných odvolaní Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali

odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolania obžalovaných nie sú dôvodné.

Prvostupňový súd v písomnom odôvodnení svojho rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne rozviedol skutočnosti, ktoré vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenie oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si vzájomne odporovali. Z odôvodnenia je taktiež zrejmé, ako sa vyrovnal prvostupňový súd s obhajobou a akými úvahami sa spravoval, keď posudzoval preukázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny aj trestu. Rovnako tak zdôvodnil i svoje závery ohľadne náhrady škody. S týmito závermi prvostupňového súdu, tak ako sú uvedené v odôvodnení rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté odvolaniami obžalovaných, sa krajský súd v plnom rozsahu stotožnil a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Krajský súd pritom osobitne akcentuje, že ani samotná obhajoba obžalovaných nebola totožná. Zo žalovanej trestnej činnosti sú všetci obžalovaní usvedčovaní najmä výpoveďou poškodeného W. H. a taktiež i výpoveďami E. L. a G. G., ktorých výpovede potvrdzuje taktiež i svedok F. H. a tiež i svedkyňa M. E..

Vo vzťahu k okolnostiam k individuálnej zodpovednosti jednotlivých obžalovaných, ktorú namietajú obhajcovia vo vzťahu k skutočnosti, že obžalovaný D. L. sa k trestnej činnosti priznal, že obžalovaného kopol, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť nasledovné skutočnosti, ktoré vyplývajú z výpovede vypočutých svedkov. Krajský súd akcentuje skutočnosť, že zo strany obžalovaných išlo o konanie rovnakej povahy. Ich motivácia bola spoločná, a to potrestať osobu, ktorá sa do nich zastarala. Ďalej krajský súd akcentuje skutočnosť, že každý z útočníkov videl ako na poškodeného útočia aj ostatní (striedali sa), pričom nedištancovali sa od ďalšieho útoku a skončili až po tom, ako bola prezradená identita jedného z nich. Za rozhodujúcu skutočnosť považuje krajský súd to, že fyzický útok proti poškodenému bol vedený ako celok spoločným konaním všetkých štyroch obžalovaných a preto i následok (ujma na zdraví) je následkom bez ohľadu na okolnosť, kto konkrétne spôsobil zranenie. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje najmä na to, že podľa výpovede svedkov, boli to práve mladiství, ktorí patrili medzi najaktívnejších, ktorí na zemi bili poškodeného a preto každý z nich, ktorý sa útoku zúčastnil, t. j. všetci štyria, zodpovedajú za následok bez ohľadu na okolnosť aká bola intenzita útokov obžalovaných a či boli medzi nimi rozdiely. Tieto dôsledky vyplývajú zo zásad, ktorými sa riadi inštitút spolupáchateľstva.

Podľa § 20 Tr. por. ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchateľia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Vo vzťahu k uloženým trestom krajský súd poznamenáva, že uložené tresty v prípade obžalovaných majú výchovný charakter. Trest má zabezpečiť nie len ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život ale súčasne aj iných odradil od páchania trestných činov. Trest musí zároveň vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. V danom konkrétnom prípade išlo podľa názoru Krajského súdu v Banskej Bystrici o vysoko nebezpečné konanie osôb, ktoré v nočných hodinách bezdôvodne napadli iného a celým svojim konaním demonštrovali silu skupiny osôb proti jednému, keď poškodeného kopali a bili na zemi. Takéto konanie je neprípustné a preto i uložené tresty považuje krajský súd za primerané všetkým okolnostiam prípadu.

Vo vzťahu k záveru o náhrade škody spoločne a nerozdielne i v tomto prípade je krajský súd toho názoru, že všetci štyria útočili na poškodeného v úmysle priamo, kopali ho na zemi a bili ho päsťami a tomu zodpovedá i záver o náhrade škody, kedy obžalovaní boli zaviazaní k náhrade škody spoločne a nerozdielne.

S poukazom potom na horeuvedené dôvody považoval Krajský súd v Banskej Bystrici odvolanie obžalovaných ml. T. L., ml. G. T. za nedôvodné a toto v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny ďalší opravný prostriedok.